

Posudek diplomové práce podané na ÚFaR FF UK v Praze

Jméno a příjmení: **Jiří Dynda**

Téma: **Byliny o bohatýrovi Svjatogorovi: Strukturální a komparativní analýza narativu**

Datum: **červen 2015**

Školitel: **Doc. PhDr. Ilja Lemeškin, Ph.D.**

Oponent: **Doc. Dalibor Antalík, Dr.**

Práce si klade jako cíl seznámit čtenáře s výsledky autorovy originální strukturální analýzy zvolené skupiny ruských bylin. S názory dřívějších badatelů na danou problematiku se pisatel průběžně kriticky vyrovnává, komentuje je, ukazuje jejich slabá i silná místa a zasazuje je do obecně religionistického rámce.

1) Struktura argumentace (8 b.)

Výklad je napořád sevřený. Jednotlivé části na sebe vždy logicky navazují, jsou symetricky rozvržené, nikde není poskytován prostor nadbytečným exkursům. Poměr mezi představením reálií a jejich reflexí je sympaticky vyvážený. Autor čtenáři vždy zřetelně odhaluje svá metodická východiska a postupy, a to s nezvykle velkou citlivostí pro detail.

2) Formální úroveň (8 b.)

Ze stylistického hlediska je práce napsána slohem, který je charakteristický smyslem pro přesnost i odvážností ve volbě výrazových prostředků, jež se příležitostně nebojí uchýlit k užívání novotvarů. V žádném případě se však nejedná o „kvaziodborné krasořečnění“. Překlepy a další redakční nepozornosti oponent prakticky nezaznamenal. Skutečnost, že práce svým rozsahem překročila maximální počet stran stanovený interními pravidly ÚFaRu, považuje za zcela ospravedlnitelnou autorovou badatelskou poctivostí.

Práce je vybavena bohatým poznámkovým aparátem (celkem 657 odkazů pod čarou), seznamy zkratk (s. 209, 313), bibliografií primární a sekundární literatury (s. 313-323), přílohou obsahující souhlednou tabulku zkoumaných mytémů (s. 206n) a kritický překlad v předchozím textu analyzovaných bylin do češtiny (s. 210-312). Všechny zmíněné části jsou zpracovány vynikajícím způsobem (pouze v bibliografii nejsou citovány všechny studie, na které odkazuje hlavní stať).

3) Práce s prameny (8 b.)

Autor dokládá svá tvrzení a argumenty permanentními odkazy na pramenný materiál, s nímž pracuje v originálním znění s naprostou samozřejmostí. Pro jeho přístup k primárním textům je příznačná jak filologicko-historická pečlivost, tak metodologická střízlivost. Za hlavní stať zařazená bilingvní edice 37 variant zkoumané látky čtenáři – neslavistovi vstřícně usnadňuje orientaci v dané problematice.

Též v novodobé odborné diskusi se pisatel orientuje v jejím plném rozsahu. Prokázal, že je schopný pracovat s jazykově i „žánrově“ širokým spektrem sekundární literatury. Kromě českých a slovenských titulů se v práci objevují odkazy na pestrou škálu anglických, francouzských a ruských děl, okrajově též na studie v němčině, litevštině a italštině. U magisterské diplomové práce jde o případ výrazně nadstandardní.

4) Vlastní přínos (8 b.)

Autor prokázal nejen, že dobře rozumí pozicím jednotlivých badatelů, ale především že je schopen je zcela samostatně kriticky reflektovat. Umí věrohodně zaujímat originální stanoviska a hájit je náležitými argumenty. Jejich promýšlení je pak očividně výsledkem jeho dlouhodobého hlubokého ponoru do dané problematiky. Zkrátka a dobře, práce Jiřího Dyndy posouvá bádání kupředu, a to nejen na lokální české úrovni.

5) Obecný přesah (8 b.)

Autor dokáže vyhmátnout a pojmenovat problémy univerzálního rázu z pohledu studia dějin náboženských i literárních, stejně jako antropologie, sociologie či psychologie náboženství. Systematicky věnuje pozornost různým kontextům předmětu svého bádání, ponejvíce sociálnímu. Komparativní metodu neužívá k folkloristickému sběru paralel, nýbrž jako svébytného heuristického nástroje (srv. s. 166). Ve výsledku jeho způsob zpracování tématu představuje sofistikovanou syntézu specificky religionistických, literárně-vědních a historických postupů se zřetelným příklonem ke strukturalismu a pozicím kulturní a sociální antropologie obecně.

6) Závěr (celkem 40 b.)

Oponent neshledal žádný důvod, kvůli němuž by předložené diplomové práci strhnul byť jediný bod. Doporučuje ji tedy k obhajobě s přesvědčením, že by obstála se ctí i jako práce disertační. (Je si vědom, že podobně se ve svém dřívějším posudku vyjadřoval o autorově bakalářské práci, která vykazovala parametry práce magisterské.) Její klasifikaci pak navrhuje stupněm **výborně**. Publikování studie oponent považuje za samozřejmost :-).

V Praze dne 16. června 2015.

Doc. Dalibor Antalík, Dr.